

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ BŘESKÝ, HEIPLÍK, VOSÁTKA

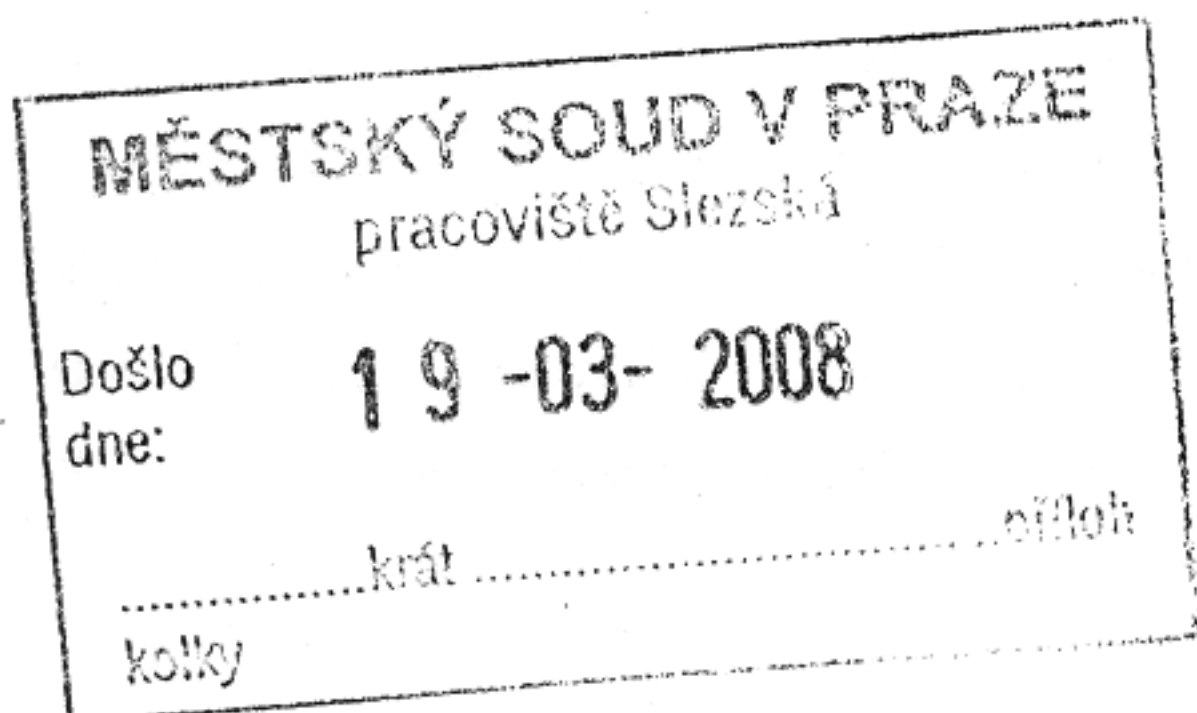
se sídlem Botičská 1936/4, 128 00 Praha 2

tel./fax.: 224910495, 224923647 tel. 602 614 948, 603 435 664, 732 904 371

JUDr. Ladislav Břeský, advokát, ev. č. ČAK 2548

Mgr. Martin Heiplík, advokát, ev.č. ČAK 9404, Mgr. Marek Vosátka, advokát, ev.č. ČAK 12019

e-mail: bresky@akbresky.cz

Vrchní soud v Praze

prostřednictvím

Městského soudu v Praze

Slezská 9

120 00 Praha 2

ke sp. zn.: 34 C 5/2007

- Žalobce:**
- 1. Ing. Stanislav Bernard**
bytem 39601 Humpolec, U stadionu 1609
 - 2. Rodinný pivovar BERNARD a.s.**
se sídlem Humpolec, 5.května 1, okres Pelhřimov, PSČ 396 01
IČ: 260 31 809
- oba právně zastoupeni JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem
se sídlem Praha 2, Botičská 1936/4

Žalovaný: Občanské sdružení Britské listy
se sídlem Nehvizdy Pražská 321/3
IČ: 265 19 887

Žaloba na ochranu osobnosti
Žaloba na ochranu dobré pověsti právnické osoby
Odvolání žalobců proti rozsudku

Dvojmo

Bez příloh

I.

Dne 29.1.2008 vydal Městský soud v Praze pod č.j. 34 C 5/2007 – 67 rozsudek, kterým pod bodem I. zamítl žalobu, aby byl žalovaný uznán povinným uveřejnit v internetovém deníku Britské listy, jehož je vydavatelem, omluvu ve znění: „Dne 22.9.2006 byl v tomto deníku uveřejněn článek, jehož titulek zněl „Transparency International: pod povrchem špína“. Tento článek obsahoval nepravdivé informace o panu Stanislavu Bernardovi, které nezákonným způsobem zasáhly do jeho práv na ochranu osobnosti. Tímto se panu Stanislavu Bernardovi za uveřejnění nepravdivých informací, jakož i za způsobenou újmu, omlouváme“, dále pod bodem II. zamítl žalobu, aby žalovaný byl uznán povinným zaplatit žalobci č. 1 částku 150.000,-Kč, dále pod bodem III. zamítl žalobu, aby žalovaný byl uznán povinným zaplatit žalobci č. 2 částku 300.000,-Kč a dále pod bodem IV. uložil oběma žalobcům zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení do tří dnů od právní moci rozsudku na účet JUDr. Čestmíra Kubáta částku po 26.200,-Kč (dále též jen jako „rozsudek“).

II.

Proti uvedenému rozsudku, a to v celém jeho rozsahu, tj. do všech výroků I., II., III., a IV. podávají tímto žalobce č. 1 a žalobce č. 2 odvolání, které odůvodňují jak dále uvedeno.

III.

Žalobci mají zato, že předmětný rozsudek spočívá na nesprávném právním posouzení věci a dále, že soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností.

IV.

Své rozhodnutí, pokud jde o žalobce č. 1, postavil soud prvního stupně na názoru, že tento žalobce je osobou veřejně činnou a osobou veřejného zájmu, přičemž sporná vyjádření v předmětném článku soud bezvýhradně hodnotí nikoliv jako zásah do osobnostních práv tohoto žalobce, ale jako názory na činnost žalobce a přiměřenou kritiku, která je v demokratické společnosti akceptovatelná. To vše navíc i proto, že tento žalobce má sám rozsáhlý přístup k médiím jejichž prostřednictvím mohl vyjádřit svůj názor, pokud jde o obsah předmětného článku.

S tímto závěrem žalobci zásadně nesouhlasí.

Žalobce č.1 si je pochopitelně vědom toho, že je osobou veřejného zájmu, na kritiku svého počínání je připraven (a konec konců i zvyklý) a ani v nejmenším se jí nebrání, je –li formulována v rámci základních pravidel slušnosti a je – li založena na pravdivých faktech.

Ani jeden z těchto předpokladů dotyčný článek nesplňuje.

Pokud jde o použité výrazivo, nepovažuje žalobce výrazy jako „špína“ a „politický turista“ použité v souvislosti s hodnocením jeho osoby za přiměřenou kritiku akceptovatelnou v demokratické společnosti, ale za jednoznačné pošpinění svého jména, proti kterému se pochopitelně brání. Opačný názor soudu jej skutečně velmi překvapil.

Pokud jde o tvrzení článku z nichž vyplývá, že žalobce prokazatelně nedodrží etický kodex Transparency International o.p.s., jejímž je členem správní rady, že připravil český stát o miliardu korun a že umí prokázat svou přízeň politickým stranám, tato tvrzení jsou bez výjimky nepravdivá a pouze svým úmyslně zavádějícím a negativním vyzněním zasahují do osobnostních práv žalobce.

V soudním řízení se, pokud jde o jejich pravdivost, neprokázalo ničeho.

Skutečné znění Etického kodexu Transparency International o.p.s. nebylo v řízení prováděno jako důkaz, sám žalovaný prohlásil, že jeho přesné znění nezná a soud na jeho obsah pouze usuzoval z neautorizovaného zdroje, neboť k tomu neprovedl důkazy navržené žalobcem. Neexistuje tedy důkazní podklad podle kterého by bylo možno vůbec posuzovat, zda žalobce kodex dodrží, či nikoli. Z toho pohledu je tedy toto tvrzení v článku nepravdivé a tedy zasahuje do osobnostních práv žalobce.

Stejně tak nebylo prokázáno, že by žalobce nebyl politicky nestranný. Opak nelze dovodit z toho, že je žalobce politicky činný jako zastupitel na malém městě, že vyjadřoval své názory na věci veřejné, že založil Český svaz malých nezávislých pivovarů a pomáhal prosadit pro tuto skupinu pivovarů daňové úlevy. Tato činnost žalobce ukazuje pouze na to, že žije mezi lidmi, má své názory, které netají a prosazuje, což ovšem s politickou nestranností nemá nic společného.

Politicky nestranný je ten, kdo není členem žádné politické strany. Tuto podmínku žalobce splňuje.

Prohlásit o žalobci, že nedodrží své závazky (politickou nestrannost dle etického kodexu) proto, že pivovar jím řízený podporuje antikomunistické veřejné aktivity bývalých politických vězňů, proto, že se žalobce kriticky vyjadřuje k politice levicové strany ČSSD, k některým jejím představitelům a programu, nebo proto, že kandidoval do obecního zastupitelstva na volebním seznamu ODS jako nestraník je účelová lež. Politickou nestrannost nijak nenarušuje právo vyjádřit se, kriticky i pochvalně, k veřejné aktivitě kohokoliv. Kandidatura na volebním seznamu ODS kandidáta nijak nezavazuje, neboť kandiduje – li jako nestraník (což byl případ žalobce) není stanovami ODS samozřejmě vázán, což je zcela evidentní, ovšem žalovaným zneužitý a překroucený fakt, stejně jako řada dalších tvrzení z obrany žalovaného, která zde žalobce pro stručnost výslovně nezmiňuje, přestože se vyznačují stejnou nesmyslností, jako příklady výslovně uvedené.

Pokud chtěl žalovaný žalobci cokoliv ohledně etického kodexu kriticky vytknout, měl napsat konkrétní pravdivou výhradu, namísto obecné pomluvy ve znění „Žalobce etický kodex prokazatelně nedodrží“, aniž už přesně specifikuje v čem konkrétně. Tím je žalobce lživě prezentován jako osoba nedodržující své závazky, což opět zasahuje do jeho osobnostních práv.

Pokud jde o tvrzení týkající se „miliardy“, na kterou stát přišly daňové úlevy malých pivovarů, není žádný důvod prezentovat žalobce jako osobu, která „nás všechny“ o tuto sumu

Pokud jde o použité výrazivo, nepovažuje žalobce výrazy jako „špína“ a „politický turista“ použité v souvislosti s hodnocením jeho osoby za přiměřenou kritiku akceptovatelnou v demokratické společnosti, ale za jednoznačné pošpinění svého jména, proti kterému se pochopitelně brání. Opačný názor soudu jej skutečně velmi překvapil.

Pokud jde o tvrzení článku z nichž vyplývá, že žalobce prokazatelně nedodrží etický kodex Transparency International o.p.s., jejímž je členem správní rady, že připravil český stát o miliardu korun a že umí prokázat svou přízeň politickým stranám, tato tvrzení jsou bez výjimky nepravdivá a pouze svým úmyslně zavádějícím a negativním vyzněním zasahují do osobnostních práv žalobce.

V soudním řízení se, pokud jde o jejich pravdivost, neprokázalo ničeho.

Skutečné znění Etického kodexu Transparency International o.p.s. nebylo v řízení prováděno jako důkaz, sám žalovaný prohlásil, že jeho přesné znění nezná a soud na jeho obsah pouze usuzoval z neautorizovaného zdroje, neboť k tomu neprovedl důkazy navrhované žalobcem. Neexistuje tedy důkazní podklad podle kterého by bylo možno vůbec posuzovat, zda žalobce kodex dodrží, či nikoli. Z toho pohledu je tedy toto tvrzení v článku nepravdivé a tedy zasahuje do osobnostních práv žalobce.

Stejně tak nebylo prokázáno, že by žalobce nebyl politicky nestranný. Opak nelze dovodit z toho, že je žalobce politicky činný jako zastupitel na malém městě, že vyjadřoval své názory na věci veřejné, že založil Český svaz malých nezávislých pivovarů a pomáhal prosadit pro tuto skupinu pivovarů daňové úlevy. Tato činnost žalobce ukazuje pouze na to, že žije mezi lidmi, má své názory, které netají a prosazuje, což ovšem s politickou nestranností nemá nic společného.

Politicky nestranný je ten, kdo není členem žádné politické strany. Tuto podmínku žalobce splňuje.

Prohlásit o žalobci, že nedodrží své závazky (politickou nestrannost dle etického kodexu) proto, že pivovar jím řízený podporuje antikomunistické veřejné aktivity bývalých politických vězňů, proto, že se žalobce kriticky vyjadřuje k politice levicové strany ČSSD, k některým jejím představitelům a programu, nebo proto, že kandidoval do obecního zastupitelstva na volebním seznamu ODS jako nestraník je účelová lež. Politickou nestrannost nijak nenarušuje právo vyjádřit se, kriticky i pochvalně, k veřejné aktivitě kohokoliv. Kandidatura na volebním seznamu ODS kandidáta nijak nezavazuje, neboť kandiduje – li jako nestraník (což byl případ žalobce) není stanovami ODS samozřejmě vázán, což je zcela evidentní, ovšem žalovaným zneužitý a překroucený fakt, stejně jako řada dalších tvrzení z obrany žalovaného, která zde žalobce pro stručnost výslovně nezmiňuje, přestože se vyznačují stejnou nesmyslností, jako příklady výslovně uvedené.

Pokud chtěl žalovaný žalobci cokoliv ohledně etického kodexu kriticky vytknout, měl napsat konkrétní pravdivou výhradu, namísto obecné pomluvy ve znění „Žalobce etický kodex prokazatelně nedodrží“, aniž už přesně specifikuje v čem konkrétně. Tím je žalobce lživě prezentován jako osoba nedodržující své závazky, což opět zasahuje do jeho osobnostních práv.

Pokud jde o tvrzení týkající se „miliardy“, na kterou stát přišly daňové úlevy malých pivovarů, není žádný důvod prezentovat žalobce jako osobu, která „nás všechny“ o tuto sumu

připravila. Daňová úleva byla schválena v rámci zákonodárského procesu a pokud k tomuto výsledku přispěl žalobce prezentací svých názorů a argumentů, nezavdává to žádné právo, aby byl proto automaticky beztrestně očerňován. Za přiměřenou kritiku by tak bylo lze považovat, pokud by žalovaný uvedl nejen onu tak dráždivou „miliardu mínus“ (za období od roku 1995 dodnes), ale také jiné důsledky daňové úlevy, totiž přežití malých pivovarů, zachování pracovních míst, zachování tradic vaření řady českých pivních značek, atd. atd., což ale žalovaný neučinil a namísto toho sestavil článek tak, aby vyvolal ve čtenáři pocit, že touto svojí činností žalobce poškodil tento stát, čímž opět zasáhl do osobnostních práv žalobce.

Navíc je třeba zdůraznit, že jak předmětný článek, tak žalovaný při své obraně a konečně i soud dávají do vzájemných souvislostí údaje zcela nesouvisející. To, že tak činí článek a žalovaný je cílený záměr, ale z toho, že se tím dal zmást i soud je zřejmé, že žalobce má od počátku pravdu, když tvrdí, že předmětný článek je úmyslně zavádějící a špiní jméno žalobce vykonstruovanými nesmysly, které ovšem běžný čtenář nerozezná. Jde o to, že činnost žalobce ve vztahu ke kritizované daňové úlevě se odehrála se v letech 1993 až 1995, kdy byla novela daňového zákona přijata (a následně přezkoumána Ústavním soudem s kladným výsledkem). Členem správní rady Transparency International byl pak žalobce od 23.11.2004 do 24.1. 2008. Časově tak „závadná“ činnost žalobce předcházela jeho členství v Transparency International o téměř 10 let. Tvrzení, že pro to nedodrží její etický kodex je tedy prokazatelným nesmyslem, uveřejněným záměrně s jediným cílem, a to poškodit žalobce.

Pokud jde o tvrzení týkající se prokazování přízně politickým stranám, staví dotčený článek svým vyzněním žalobce vůči čtenářům do pozice, že autor článku má k dispozici důkazy o tom, že žalobce nekale „obchoduje“ s politiky a nezákonně se na tom obohacuje. Nic takového nebylo v řízení prokázáno, je to údaj zcela nepravdivý a jako takový zasahuje do osobnostních práv žalobce.

Celý článek je sestaven úmyslně tak, aby žalovaný osočil žalobce řadou nepodložených obvinění, dohadů a smyšlených konstrukcí a žalobce má právo, se proti takovému jednání bránit. Žalobce je přesvědčen, že je nesprávný názor soudu, pokud mu odpírá poskytnout soudní ochranu s odůvodněním, že žalobce, jako osoba veřejně činná, má rozsáhlý přístup k médiím a může si tedy právo zjednat sám. Žalobce nevidí sebemenší důvod, proč by měl prostřednictvím jakýchkoliv médií polemizovat o čemkoliv s autorem zcela účelově nactiutračného článku. Žalobce požaduje uvedení věcí na správnou míru.

Žalobce opakovaně, naposledy při soudním jednání, deklaroval, že je ochoten přistoupit na smírné řešení spočívající v uveřejnění pouhé omluvy, a to i přesto, že omluva by pouze částečně odstranila nepříznivé důsledky článku (který dodnes figuruje na webu). Na to ale žalovaný nepřistoupil.

Žalobce prostřednictvím této žaloby využívá svého zákonného práva bránit se proti zásahům do svých osobnostních práv, a to jak prostřednictvím požadavku na uveřejnění omluvy ve znění, které žalobce považuje dostatečné a vhodné, aniž by v ní uváděl či polemizoval s jednotlivými v článku uvedenými nepravdami, tak prostřednictvím požadavku na přiměřené zadostiučinění v penězích.

Žalobce ponechává na zvážení odvolacího soudu, zda žalovaný svým jednáním vykonává v rámci svobody projevu své nezadatelné právo na společensky přijatelnou kritiku nebo zda špiní žalobcovu dobrou pověst způsobem, který zákon zakazuje.

V.

Pokud jde o důvody zamítnutí žaloby ve vztahu k žalobci č. 2, jsou v odůvodnění rozhodnutí uvedeny jen velmi kuse, když soud neshledal v předmětném článku nic, co by se dotklo práva na ochranu jeho dobré pověsti.

Žalobce č. 2 má zato, že neoprávněný zásah do osobnostních práv žalobce č.1 stejnou, ne – li intenzivnější měrou zasáhl do jeho dobré pověsti, neboť je v rámci předmětného článku se žalobcem č. 1 výslovně i obrazově spojen a tedy cíleně vystaven stejnému útoku.

Uveřejněním nepravdivých údajů o žalobci č. 1 a v rámci ostatního kontextu článku pak žalovaný neoprávněným způsobem zasáhl též do dobré pověsti žalobce č.2, který je s ohledem na využití jména BERNARD ve své firmě s osobou žalobce č. 1 do značné míry personifikován, což je koneckonců žalovaným v předmětném článku cíleně zmiňováno jak výslovně v textu, tak prostřednictvím fotografie kelímku piva a znaku s nápisem „BERNARD pivo“.

Článek navozuje nepravdivý dojem, že žalobce č.2 nezákonným způsobem využívá článkem zmiňované neexistující nezákonné praktiky žalobce č.1 k vlastnímu prospěchu, což jej samozřejmě významným způsobem poškozuje ve vztahu k obchodním partnerům a zejména ve vztahu ke spotřebitelům, kteří výrobky žalobce č.2, tj. zejména pivo značky BERNARD, kupují.

VI.

Ze všech shora uvedených důvodů proto žalobci navrhují, aby odvolací soud změnil napádený rozsudek tak, že podané žalobě zcela vyhová.

V Praze dne 18.3.2008

ing. Stanislav Bernard
Rodinný pivovar BERNARD a.s.
za oba na základě plné moci
JUDr. Ladislav Břežský, advokát
i.s. Mgr. Martin Hejplík, advokát

